

U S N E S E N Í

Krajský soud v Plzni rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 13. 5. 2014 v trestní věci obžalovaného M. Š., nar. v , trvale bytem , okres Cheb, *t a k t o*:

K odvolání státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Chebu se podle § 258 odst. 1 písm. b), odst. 2 trestního řádu zrušuje rozsudek Okresního soudu v Chebu ze dne 20. 2. 2014 sp. zn. 4 T 50/2013 ve zprošťujícím výroku týkající se obžalovaného M. Š. a podle § 259 odst. 1 trestního řádu se věc v rozsahu zrušení vrací okresnímu soudu k novému projednání a rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í

Napadeným rozsudkem okresního soudu v Chebu byl obžalovaný M. Š. podle § 226 písm. c) trestního řádu zproštěn podaného návrhu na potrestání Okresního státního zastupitelství v Chebu, sp. zn. 3 Zk 119/2013, kde mu bylo kladeno za vinu spáchání přečinu pojistného podvodu dle § 210 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku, jehož se měl dopustit tím, že poté, co blíže nezjištěného dne v nezjištěnou odpolední hodinu přede dnem 2. 6. 2012 obviněný M. Š., nar. , jako řidič vozidla tov. zn. VW Golf Variant, reg. zn.: v obci Doubí, okres Cheb, měl dopravní nehodu s vozidlem tov. zn. VW Passat, reg. zn. Z. H., nar. , které jmenované řídila, dodatečně 2. den po nehodě, zřejmě dne 2. června 2012, se do dílny obviněného M. Š. v Milhostově č. , okres Cheb, dostavila Z. H. se svým přítelem M. Č., nar. a po dohodě a nabídce finanční kompenzace vyplnila Z. H. záznam o dopravní nehodě, na kterém přepsala datum na 2. 6. 2012, ačkoliv k dopravní nehodě došlo předtím a vyplnila jako řidiče osobního vozidla obviněného J. S., který v její přítomnosti záznam o dopravní nehodě podepsal a Z. H. předtím předložil své osobní doklady, i když věděl, že uvedené osobní vozidlo v době dopravní nehody neřídil a řídil ho obviněný M. Š. a poté záznam o dopravní nehodě byl Z. H. následně zaslán pojišťovně Kooperativa z důvodu uplatnění pojistného plnění, ke kterému nedošlo, neboť bylo zjištěno, že k vozidlu VW Golf nebylo uzavřeno povinné smluvní pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla, věc byla následně předána České kanceláři pojistitelů, která vyplatila škodu vzniklou uvedenou dopravní nehodou, kterou následně z důvodu tzv. regresní náhrady požadovala po obviněném J. S., přičemž tento obviněný způsobil společnosti Cashdirect, a.s., IČO: 28971086 se sídlem Praha 5, Bozděchova 1840/7, PSČ: 150 00, které byla postoupena pohledávka České kanceláře pojistitelů, škodu ve výši 27.000,-Kč. Spoluobviněný J. S. byl napadeným rozsudkem uznán vinným z přečinu pojistného podvodu podle § 210 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku, za což mu byl uložen podmíněný trest odnětí svobody v trvání 6 měsíců se zkušební dobou v trvání 18 měsíců, proti této části rozsudku odvolání státní zástupkyně podáno nebylo.

Soud své rozhodnutí mimo jiné odůvodnil tím, že uvěřil obhajobě obviněného, že s celou záležitostí nemá nic společného, když tuto obhajobu při hlavním líčení potvrdil spolu obviněný S. a svědci F. W. a V. S.

Proti výše citovanému rozsudku, a to proti zprošťující části podala v zákonné lhůtě odvolání v neprospěch obviněného M. Š. státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Chebu. Nesouhlasí s argumentací okresního soudu, a to zejména v tom smyslu, že soud vzal za věrohodnou výpověď spoluobviněného J. S. z hlavního líčení, ačkoliv tato výpověď v kontextu ostatních provedených důkazů věrohodně vůbec nepůsobí. Byl to právě J. S., kdo celou věc oznámil na policii, když se cítil jednaním obviněného Š. podveden, jak vyplývá z jeho procesně použitelné výpovědi z přípravného řízení. Tato jeho výpověď je v souladu s výpověďmi svědků Z. H. a M. Č., kteří u hlavního líčení shodně vypověděli, že viníkem dopravní nehody byl obviněný, se kterým následně i sepisovali protokol o dopravní nehodě s tím, že svědkyně H. připustila, že se sepisoval na jméno spoluobviněného S., jelikož v tu dobu jméno obviněného neznala. U hlavního líčení spoluobviněný S. změnil svoji výpověď v tom směru, že pracoval u obviněného, když tam přišli nějakí lidé, které neznal. Ta žena mu nabídla finanční pomoc, když potřebovala, aby podepsal prohlášení o nehodě. Řekli mu, že bude všechno v pořádku, že nemusí mít strach. Podepsal to, půjčil jim svůj řidičský průkaz i občanku. Obviněný Š. s tím neměl nic společného. K výpovědi z přípravného řízení uvedl, že se unáhlil, byl nešťastný z toho, že dostal dopis, že má zaplatit nějaké věci. Tuto jeho výpověď potvrdil svědek františek W., který uvedl, že obviněný Š. nemá s pojistnou událostí nic společného. K tomu státní zástupkyně uvádí, že na protokole o dopravní nehodě jsou v levém sloupci (část A) vyplněny údaje o vozidle Volkswagen Golf, které měl v době dopravní nehody řídit obviněný Š., tedy údaje, které musela svědkyně H., pokud vyplňovala tuto část záznamu, odněkud opsat. Jediným, kdo mohl dát příslušné doklady k vozidlu Volkswagen Golf svědkyni H., případně tyto údaje jí nadiktovat, případně sám tento záznam, v části týkající se uvedeného vozidla vyplnit, byl právě obviněný Š.. Záznam o dopravní nehodě tedy nemohl být vyplněn bez jeho aktivní součinnosti a není pravdivé jeho tvrzení, že se na sepisování záznamu vůbec nepodílel. Z tohoto důvodu se jeví věrohodná výpověď spoluobviněného S. z přípravného řízení, která je v souladu s výpověďmi svědků Č., H. a S.. O pravdivosti výpovědi svědka W. lze pochybovat, neboť jeho tvrzení o tom, že svědkyně H. a svědek Č. chtěli nehodu napsat na havarijní pojištění vozidla Volkswagen Passat, které řídila v době nehody svědkyně H., je potvrzováno pouze výpovědi obviněného Š.. Svědek Č. uvedl, že vozidlo v té době havarijně pojištěno nebylo a není ani zřejmý smysl toho, proč by se škoda z nehody měla platit z havarijní pojistky u vozidla Volkswagen Passat, když svědkyně H. a Č. chtěli jako jednoznačného viníka uvést pouze obviněného Š.. Že viníkem dopravní nehody byl obviněný Š., svědčí mimo jiné i to, že přesvědčil svědka Č. a svědkyni H., aby nevolali policii a sám jim nabídl, že jim vozidlo opraví. Dále pokud svědek W. slyšel, že se svědek Č. a svědkyně H. domlouvají na to, že se jako viník nehody uvede spoluobviněný S., je zvláštní, že neslyšel, že za to spoluobviněnému S. slíbili finanční odměnu, což by slyšet musel, pokud byl jednání přítomen. Ostatně o údajně nabízené odměně mluvil jen spoluobviněný S., i v této části se tedy jeho výpověď jeví jako nevěrohodná. Ohledně údajné samotné domluvy mezi svědkem Č. a svědkyní H. a spoluobviněným S. jsou další rozpory ve výpovědích. Obviněný Š. u hlavního líčení uvedl, že se spolu dohodli sami, že neví proč, přitom v přípravném řízení uvedl, že když sám nesouhlasil s nahlášením nehody pojišťovně, odkázal je na spoluobviněného S., že se s ním

možná dohodnou. Je tedy zřejmé, že musel být obviněný Š. předem dohodnut právě se spoluobviněným S., kdy v tu dobu byl na místě přítomen i svědek W., na kterého obviněný neodkázal. Státní zástupkyně má za to, že z dokazování, které bylo provedeno v hlavním líčení, vyplývá jiný závěr, než který učinil soud, a sice že obviněný Š. se dopustil přečinu pojistného podvodu dle § 210 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku jednáním uvedeným v podaném návrhu na potrestání. Dokazování lze doplnit o záznam telefonického hovoru, při kterém došlo k nahlašování pojistné události pojišťovně, o kterém hovořila svědkyně H. ve své výpovědi při hlavním líčení. Navrhuje proto, aby krajský soud v Plzni zrušil napadený rozsudek ve zprošťující části a vrátil okresnímu soudu k novému projednání a rozhodnutí.

Krajský soud v Plzni z podnětu odvolání státní zástupkyně přezkoumal postupem dle § 254 odst. 1 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost výroku rozsudku napadeného odvoláním, i správnost postupu řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k následujícím závěrům.

Předně je nutno konstatovat, že krajský soud v rámci přezkumné činnosti zjistil, že napadený rozsudek trpí takovými vadami, které nelze odstranit ve veřejném zasedání. Proto o odvolání státní zástupkyně rozhodl v neveřejném zasedání v souladu s ustanovením § 263 odst. 1 písm. b) trestního řádu.

Odvolací soud, stejně jako státní zástupkyně v námitkách uváděných v jejím odvolání, dospěl k závěru, že hodnocení důkazů okresním soudem neodpovídá ustanovení § 2 odst. 6 trestního řádu a je vadné. Navíc je rozsudek částečně nepřezkoumatelný, neboť některé podstatné důkazy, jako např. výpovědi svědků H. a Č., nehodnotí okresní soud vůbec, zejména v tom smyslu, zda je považuje za věrohodné či nikoliv, zda z nich vycházel či nikoliv a proč. Hodnocení důkazů okresním soudem odporuje zásadám logiky a skutkové závěry okresního soudu ve zprošťující části budí pochybnosti. Krajský soud proto napadený rozsudek zrušil ve zprošťující části a věc vrátil okresnímu soudu k novému projednání a rozhodnutí.

Odvolací soud se především ztotožnil s námitkami státní zástupkyně, pokud jde o hodnocení věrohodnosti výpovědi svědka S.. Původní výpověď svědka S. z přípravného řízení přitom byla v souladu s výpověďmi svědkyně H. a svědka Č. a zcela logicky z ní vyplývalo, že obviněný S. přistoupil na to, že zapůjčil svůj řidičský průkaz k vypsání záznamu o dopravní nehodě na žádost M. Š., u kterého v té době pracoval. Řidičem vozidla Volkswagen Golf byl právě M. Š., a pokud toto vozidlo nebylo pojištěné, bylo to zejména v jeho zájmu. Jako nevěrohodná naopak působí výpověď S. z hlavního líčení, která je v rozporu s výpověďmi svědkyně H. a Č. a odporuje logice. Logice také odporuje obhajoba M. Š., že s věcí nemá nic společného, které okresní soud uvěřil, neboť právě M. Š. byl řidičem vozidla Volkswagen Golf a nepochybně bylo v jeho zájmu, aby se o sepsání záznamu o dopravní nehodě zajímal. Pokud jde o svědka W., je třeba, aby okresní soud při hodnocení věrohodnosti jeho výpovědi zohlednil, že dle svého tvrzení dojíždí k M. Š. velmi často, neboť u něj spravuje auta, není tedy svědkem nezáujatým.

Z výše uvedeného je zřejmé, že odvolání státní zástupkyně bylo shledáno zcela důvodné a krajský soud proto napadený rozsudek zrušil a okresnímu soudu věc vrátil s tím, aby ji v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl. Okresní soud bude znovu hodnotit o

provedené důkazy zcela striktně v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 trestního řádu, případně dokazování doplní podle potřeby, když uvažovat lze o záznamu telefonického hovoru, při kterém došlo k nahlašování pojistné události pojišťovně. Své závěry pak v odůvodnění nového rozhodnutí vysvětlí tak, aby bylo v souladu s ustanovením § 125 trestního řádu.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí není přípustný další řádný opravný prostředek.

V Plzni 13. 5. 2014

JUDr. Eduard Wipplinger, v.r.
předseda senátu

Vypracovala: JUDr. Alice Bártová, v.r.

Za správnost vyhotovení:
Michaela Ellederová

Vypravila: Jana Poláková